

РЕШЕНИЕ

№ 6111

гр. София, 09.10.2013 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

**АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Първо отделение 11
състав,** в публично заседание на 16.09.2013 г. в следния състав:

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪДИЯ: Катя Аспарухова

при участието на секретаря Даниела Иванова, като разгледа дело номер **4609** по описа за **2013** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е във връзка с чл.28, ал.4 от Наредба №13-2525 от 14.12.2012г. издадена от Министъра на вътрешните работи.

Образувано е по жалба на Д. С. Д. от [населено място] срещу ЗАПОВЕД рег.№К-4179 от 16.04.2013г. на Гл.Комисар на МВР К.Г., с която е прекратено участието на Д. –младши полицейски инспектор в група 01 „Териториална полиция” сектор „Охранителна полиция” към РПУ-П. в курс на служители на МВР за повишаване на професионалната квалификация, дистанционна форма от 01.04.2013г. до 07.06.2013г., включен със заповед К-3317 от 27.03.2013г..

По изложените в жалбата съображения, поддържани от адв.Ч. - се моли да бъде уважена жалбата и да се отмени заповедта.

Ответникът не се представлява и не е изразил становище по делото.

Съдът, като взе предвид представените по делото доказателства и становищата на страните, приема за установено следното от фактическа и правна страна:

Обжалваната заповед е връчена на жалбоподателя на 19.04.2013г., като съответно жалбата му от 25.04.2013г. е подадена в срока по чл. 149, ал. 1 от АПК и като депозирана от адресат на акта, при наличие на правен интерес – същата е процесуално допустима. Съдът съобразява, че оспорената заповед засяга правата на жалбоподателя, поради което има белезите на индивидуален административен акт.

Разгледана по същество жалбата се явява основателна след извършената служебна проверка за наличието на основанията за законосъобразност на акта по чл.146 от АПК, при което се установява следното:

Не е спорно, че Д. С. Д. е младши полицейски инспектор в група 01 „Териториална полиция” сектор „Охранителна полиция” към РПУ-П. и със заповед №К-3317 от 27.03.2013г. на Гл.комисар на МВР-К.Г. на л.7 – издадена по чл.193, ал.2 и ал.3 от ЗМВР и Наредба №Из-1011 от 04.07.2006г.- е определен за участие в дистанционно обучение по месторабота във факултет „Полиция” при А. на МВР- курсове за повишаване на професионалната квалификация „Израстване в категория Г и заемане на длъжност полицейски инспектор в структурите на „ООР и ТП”, „ПП”, „КОС”, считано от 04.2013г. до 07.06.2013г.. Последната заповед е издадена като част от процедура по обявления конкурс със заповед №32843 от 17.08.2012г./л.30/ на министъра, която в раздел II т.1,4 разписва като едно от условията за участие- лицата да нямат образувано дисциплинарно производство.

На 12.04.2013г. с вх.№11631 до Гл.секретар от Директора на РПУ-П. –Комисар Ст.З. е направено предложение за изменение на заповед рег.№К3317 като се прекрати участието в курса на Д. /л.12/ на основание чл.28, ал.4 от Наредба №Из-2525 от 14.12.2012г.. По преписката е приложена заповед изх.№з-979 от 15.03.2013г. за образуване на дисциплинарно производство по чл.230, ал.1 т.2 от ЗМВР срещу Д./л.22-24/, с която последният е запознат на 26.03.2013г..

На 16.04.2013г. с обжалваната заповед на основание чл.28, ал.4 от Наредба №Из-2525 от 14.12.2012г.. и във връзка с чл.193, ал.2 и ал.3 от ЗМВР, чл.183, ал.1 и чл.184 т.2 от ППЗМВР –е прекратено участието в курса на лицето.

От друга страна в жалбата се твърди, че има допуснати съществени процесуални нарушения, както и заповедта е материално незаконосъобразна. Визира се, че чл.28, ал.4 от Наредба –з-2525 е в противоречие с нормите на ЗМВР. Твърди се, че е посочена нормата без да се изложат мотиви, поради което е налична празнота. В защитата по същество се допълва, че в чл.28, ал.4 посочен като правно основание- съществуват няколко предложения, във връзка с които може да се прекрати процедурата. Отделно се визира, че прекратяването е допустимо само преди класиране на кандидатите. Твърди се, че е следвало да не бъде издавана заповед за повишаване, а не да се прекрати участието в курса. Допълва се, че в чл.193, ал.4 от ЗМВР е не е уредена възможността за прекратяване или на конкурса, или на участието в същия, поради което ответникът няма право да издаде процесната заповед.

СЪДЪТ ВЪЗ ОСНОВА НА ВСИЧКО ИЗЛОЖЕНО ПРИЕМА СЛЕДНОТО:

Раздел V от ЗМВР от чл.193 до чл.198 ЗМВР е посветен на професионалната подготовка на служителите на МВР. В чл.193, ал.2 ЗМВР е посочено, че първоначалното постъпване и израстването в категория – се провежда в А. на МВР. В чл.194, чл.195 и чл.198 от ЗМВР е разписан статутът, правата и задълженията на приетите редовна форма на обучение, какъвто не е Д.. В чл.196 и чл.197от ЗМВР се визира първоначалното обучение, също на което не е подложен Д..

В ППЗМВР- единствено чл.183, ал.2 предвижда, че поддържането на професионалната си квалификация се извършва чрез професионално обучение по месторабота.

В чл.13, ал.1 т.2 от ЗМВР- за А. на МВР е посочено, че организира и провежда професионалното обучение на служители на МВР. Съгласно ал.3 -

условията и редът се определят с наредба на министъра на вътрешните работи, както и съгласно чл.189, ал.4 от ЗМВР условията и редът за израстване вкл. в категория Г се определят също с наредба. Това е Наредба № Из-2525 от 14.12.2012 г.

обн., ДВ, бр. 1 от 4.01.2013 г. /преди наредба №-з-1011 от 04.07.2006г./. Видно от

чл.28, ал.2 от същата /посочен в обжалваната заповед/- спечелилите конкурса преминават съответната професионална подготовка. На служителите, преминали професионална подготовка за съответната категория, министърът на вътрешните работи присъжда новата категория и се назначават на длъжности от органа по назначаване /ал.3/. Съгласно ал.4 участието в процедурата по израстване в категория се прекратява при: незавършване на съответната професионална подготовка; влязла в сила заповед за налагане на дисциплинарно наказание по [чл. 226, ал. 1, т. 4 или 5 ЗМВР](#); образуване на дисциплинарно производство по реда на [чл. 230, ал. 1 ЗМВР](#); временно отстраняване от длъжност, както и при прекратяване на служебното правоотношение.

Наредбата, по която е обявен конкурсът е наредба №I-3-1013 от 04.07.2006г. отм.с Наредба I-3-2525, но съгласно §.5 от ПЗР – започналите производства се довършват по реда на старата наредба. В същата отново е била предвидена процедура по прекратяване участието на лицата в курса вкл.по време на курса – чл.17, ал.2 -вкл. при наличието на образувано дисциплинарно производство. Като цяло следва да се има предвид, че процедурата се запазва –конкурсът се обявява със заповед на министъра /за категория Г/, както и окончателното класирането се извършва от Конкурсната комисия, обжалването е чрез комисията пред министъра, като спечелите се изпращат на курс за повишаване на професионална квалификация. Съответно, когато лицата успешно завършат курса – министърът им присъжда новата категория. Незавършилите курса за повишаване на професионалната квалификация прекратяват участието си в процедурата по израстване в категория и продължават работата си в предишната категория и длъжност.

Конкретно конкурсът е обявен със заповед вх.№32843 от 17.08.2012г. на министъра на вътрешните работи, с която е определен и състава на комисията. В чл.28, ал.4 от Наредба I-3 2525/2012г. и чл.17, ал.2 от №I-3-1013/2006г./отм./ не е посочено кой орган прекратява участието в процедурата по израстване, но съдът приема, че това е същият, който е обявил конкурса и с чиито акт е поставено началото на процедурата по израстване т.е. министърът за категория Г. Не може да бъде конкурсната комисия, която приключва своята дейност с извършването на окончателното класиране, както и в процедурата няма правомощия гл.секретар. Същият е издал заповедта за прекратяване участието в конкурс на основание чл.193, ал.2 и ал.3 от ЗМВР, както и на основание чл.183, ал.1, чл.184, т.2 от Правилника- които не му разписват компетентност. С разпореждане от 17.07.2013г. по делото на ответника е указано, че носи доказателствената тежест за изпълнение на законовите изисквания за издаването на акта, първото от които е предметна компетентност. Такава не му предоставя общата норма на чл.8 от Закона за администрацията предвиждаща само, че гл.секретар осъществява административното ръководство на администрацията. Участието в курс за повишаване не се приема за такова ръководство, отделно, че същото е съвместно с участието на А. на МВР, макар и дистанционно. Също така –след като съгласно чл.28, ал.2 от Наредба I-3 2525/2012г. и чл.32, ал.3 от №I-3-1013/2006г. /отм./ министърът на преминалите професионална подготовка присъжда съответната категория- то по аргумент от по-силното основание- би следвало само той и да прекратява участието им в последната, която касае израстване в категория Г, т.е. не първоначално присъждане на такава, където определени правомощия имат и съответните областни директори и други дл.лица, визирани в чл.186, ал.1 от ЗМВР вр. с чл.30 от наредба №I-3 2525/2012г.. Сред тези лица от

изм.на нормата с ДВ бр.42/2009г. до 01.01.2011г. /ДВ бр.88/10г./ - е бил генералният комисар на МВР, който съгласно §113 от ППЗМВР е всъщност главният секретар. Понастоящем обаче той няма подобни правомощия по чл.186, ал.1 от ЗМВР вкл.по наредба №І-з 2525/2012г., където в чл.3, ал.2 към органите по чл.186 ЗМВР се препраща само относно организацията на конкурса. Следователно нито в наредба І-з1013/2006г., нито в новата наредба №І-з 2525/2012г. се предвиждат правомощия на главния секретар в процедурата по изстраване вкл. няма законова възможност за делегация на правомощията на министъра или комисията.

С оглед изложеното – на първо място- СЪДЪТ УСТАНОВЯВА, че по делото липсват доказателства за компетентност на органа издал оспорения акт, доколкото и такива не може да има предвид това, че само министърът е компетентният орган и комисията в производството, регламентирано по реда на наредба І-3-1011/2006г./отм./ и наредба І-3 2525/2012г..

На второ място – приложимият ред за започналите производства, видно от §.5 от ПЗР на Наредба №І-з 2525/2012г. е по реда на наредба І-з1013/2006г. и съответно прекратяването следва да е по чл.17, ал.2 от същата, а не по чл.28, ал.2 от Наредба №І-з 2525/2012г., което е съществено процесуално нарушение. Останалите възражения на жалбоподателя за наличието на визираните в жалбата процесуални нарушения- не се споделят. ЗМВР вкл. за правилата и организацията по изстраването, препраща към Наредба. Новата, както и старата наредби предвиждат като процедура прекратяване участието в курс за повишаване, отделно от издаването съотв. неиздаването на заповед за повишаване. Предвид изложеното не се споделя тезата на защитата, че е следвало Д. да продължи участието си в курса, като впоследствие министърът по отношение на него няма да издаде заповед за повишаване. Също така –и в двете наредби -едно от условията за недопустимост за участие -е да няма образувано дисциплинарно производство, каквото не е било налично към момента на кандидатстване на лицето в конкурса и допускането му до участие. Това обстоятелство е настъпило впоследствие на 15.03.2013г. с издаването на заповедта за образуване на дисциплинарно производство, макар да е докладвано от директора на РПУ-П. след започването на курса /считано от 01.04.2013г., видно от писмо с указания от 28.03.2013г. на л.29/, поради което правилно същият е прекратен. След като лицето е класирано за участие, започнало е курса, единствената възможност при наличие на визираната предпоставка – е да се прекрати участието му в курса. В действителност- в докладната само е посочена правната норма за прекратяване, като не е описана заповедта за образуване на дисциплинарно производство, като същата не е спомената и в оспорения акт- но изложеното според състава не е съществено процесуално нарушение, доколкото не засяга правото на защита на Д., който е бил запознат още на 26.03.2013г. със заповедта за образуване на дисциплинарно производство. Същият е длъжен да познава текста на разпоредбата на чл.28, ал.4 от Наредбата –визирана в акта /макар и неправилно, доколкото следва да е чл.17, ал.2 от старата наредба/, по която се провежда професионалното му изстраване- че наличието на такова производство е основание за прекратяване участието му в курса, с оглед на което не се накърнява правото му на защита.

Предвид изводите, до които достигна състава – оспорената заповед е постановена от некомпетентен орган, поради което следва да се обяви за нищожна.

Водим СЪДЪТ и на основание чл.172, ал.2, пр.І-во от АПК

РЕШИ:

По жалба на Д. С. Д. от [населено място]

ОБЯВЯВА ЗА НИЩОЖНА ЗАПОВЕД рег.№К-4179 от 16.04.2013г. на Гл.Комисар на МВР К.Г., с която е прекратено участието на Д. –младши полицейски инспектор в група 01 „Териториална полиция” сектор „Охранителна полиция” към РПУ-П. в курс на служители на МВР за повишаване на професионалната квалификация, дистанционна форма от 01.04.2013г. до 07.06.2013г..

Решението може да се обжалва в 14-дневен срок от съобщаването му с касационна жалба пред ВАС чрез АССГ. Преписи.

Съдия: